

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DELEGATURA w ŁODZI

Ul. Piotrkowska 120

90-006 Łódź

Tel. (0-42) 636-36-89, Fax (0-42) 636-07-12

E-mail: lodz@uokik.gov.pl

RŁO/61-25()/08/TD-

Łódź, dnia 17 września 2008 r.

DECYZJA Nr RŁO 45/2008

I. Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, zm. Dz. U. Nr 99, poz. 660, Nr 171, poz. 1206) – zwana dalej: „ustawa o okik”, stosownie art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2007 r., Nr 134, poz. 939), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wszczętego z urzędu przeciwko Elżbiecie Raczyńskiej zam. w Łodzi prowadzącej Przedszkole Prywatne w Łodzi, ul. Rodakowskiego 1a, 93-277 Łódź,

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

po uprawdopodobnieniu stosowania przez tego przedsiębiorcę **praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów** o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na stosowaniu postanowienia wzorców umowy, które zostało wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.), we wzorcu umowy pn. „Umowa o uczęszczanie dziecka do przedszkola w roku szkolnym...” o następującej treści:

Umowa może zostać rozwiązana przez przedszkole bez wypowiedzenia w przypadku zalegania z zapłatą czesnego przez okres dwóch miesięcy”,

i przyjęciu zobowiązania ww. przedsiębiorcy do zaniechania zarzucanej praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów poprzez usunięcie ze wzorca umowy kwestionowanego postanowienia umownego oraz wprowadzenie stosownych aneksów do umów obowiązujących,

nakłada się na Elżbietę Raczyńską zam. w Łodzi, prowadzącą Przedszkole Prywatne w Łodzi, ul. Rodakowskiego 1a, 93-277 Łódź obowiązek wykonania tego zobowiązania do dnia 29 września 2008 r. poprzez:

- a) wprowadzenie zmian we wzorcu pn. „Umowa o uczęszczanie dziecka do przedszkola w roku szkolnym...” zgodnie z przyjętym zobowiązaniem wyrażonym w piśmie z dnia 19 maja 2008 r. (data wpływu do Urzędu: 28 maja 2008 r.) w zakresie objętym zarzutem w niniejszym postępowaniu, oraz
- b) wycofanie z istniejących już w obrocie prawnym umów postanowienia kwestionowanego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w niniejszym postępowaniu.

II. Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm. Dz. U. Nr 99, poz. 660, Dz. U. Nr 171, poz.

1206) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134 poz. 939)

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakłada się na Elżbietę Raczyńską zam. w Łodzi, prowadzącą Przedszkole Prywatne w Łodzi, ul. Rodakowskiego 1a, 93-277 Łódź, obowiązek złożenia sprawozdania o stopniu realizacji przyjętego zobowiązania oraz doręczenia dowodów na okoliczność poinformowania rodziców lub prawnych opiekunów dzieci uczęszczających do Przedszkola Prywatnego w Łodzi, ul. Rodakowskiego 1a, 93-277 Łódź, o wynikających z przyjętego zobowiązania zmianach w obowiązujących umowach lub na okoliczność podpisywania nowych umów zgodnie z nowym wzorcem umowy, do dnia 6 października 2008 r.

Uzasadnienie

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes Urzędu) w ramach planowanego badania wzorców umów stosowanych przez przedsiębiorców prowadzących działalność polegającą na świadczeniu usług przedszkolnych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w trakcie którego uzyskał wzorzec „Umowa o uczęszczanie dziecka do przedszkola w roku szkolnym...” stosowany w obrocie z konsumentami przez Elżbietę Grzelakowską zam. w Łodzi prowadzącą Przedszkole Prywatne w Łodzi, ul. Rodakowskiego 1a, 93-277 Łódź. W piśmie z dnia 16 lipca 2008 r. (data wpływu do Urzędu) ww. przedsiębiorca poinformował o zmianie nazwiska z Grzelakowska na Raczyńska, potwierdzając powyższe dokumentami nadesłanymi w dniu 4 sierpnia 2008 r. (dowód: karta nr 21 oraz 27-28).

W wyniku analizy ww. wzorca umowy wszczęto Postanowieniem Nr 1/61-25/08 z dnia 29 kwietnia 2008 r., zmienionym postanowieniem Nr 3/61-25/08 z dnia 4 sierpnia 2008 r., postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez Elżbietę Raczyńską zam. w Łodzi prowadzącą Przedszkole Prywatne w Łodzi, ul. Rodakowskiego 1a, 93-277 Łódź (zwana dalej: „Przedsiębiorca”), praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów polegających na stosowaniu we wzorcu umowy postanowienia wpisanego do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, o treści:

„Umowa może zostać rozwiązana przez przedszkole bez wypowiedzenia w przypadku zalegania z zapłatą chesnego przez okres dwóch miesięcy”,

zamieszczonego we wzorcu umowy pn.: „Umowa o uczęszczanie dziecka do przedszkola w roku szkolnym...”,

co mogło stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

Ustosunkowując się do postawionego zarzutu Przedsiębiorca zauważył, iż w stosowanym wzorcu umowy mowa jest jedynie o możliwości zastosowania uprawnienia Przedsiębiorcy do rozwiązania umowy w przypadku zalegania z zapłatą chesnego przez określony czas. W postanowieniu wpisanym do rejestru klauzul niedozwolonych pod numerem 726, mowa jest zaś o skreśleniu studenta z mocy ustanowionego przepisu. Przedsiębiorca uznał również za warte podkreślenia, iż w zapisanym w rejestrze niedozwolonym postanowieniu umownym jest mowa dodatkowo o „innych opłatach”. Z powyższych zatem względów Przedsiębiorca uznał zatem stosowany przez siebie zapis za znacznie mniej dotkliwy dla konsumenta.

Jednocześnie Przedsiębiorca poinformował, iż zaniecha stosowania spornego zapisu w ten sposób, iż z wzorca umownego „Umowa o uczęszczanie dziecka do przedszkola w roku szkolnym 2008/2009” wykreślony zostanie zapis pkt 8, natomiast pkt 9 uzyska następującą treść: „Każda ze stron może rozwiązać umowę z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia”.

Ponadto Przedsiębiorca oświadczył, iż w praktyce nigdy nie wykorzystano przewidzianego we wzorcu umowy uprawnienia rozwiązania umowy bez wypowiedzenia w przypadku zalegania z uregulowaniem należności. Oświadczył również, iż niezwłocznie po wprowadzeniu powyższych zmian we wzorcu umowy, podpisane będą z rodzicami i opiekunami dzieci stosowne aneksy do umów. W związku z powyższym Przedsiębiorca wniósł o wydanie decyzji o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania oraz o niestosowanie kary określonej w art. 106 ust. 1 ustawy o okik.

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

Przedsiębiorca Elżbieta Raczyńska zam. w Łodzi prowadzi Przedszkole Prywatne w Łodzi, ul. Rodakowskiego 1a, 93-277 Łódź na podstawie wpisu do ewidencji szkół niepublicznych prowadzonej przez Prezydenta Miasta Łodzi (dowód: karta nr 27).

Zasady działania tej placówki zostały zawarte w „Statucie Przedszkola” opracowanym przez Przedsiębiorcę (dowód: karty 18-16). Przedsiębiorca zawiera z konsumentami umowy o świadczenie usług w oparciu o wzorzec umowy „Umowa o uczęszczania dziecka do przedszkola w roku szkolnym ...” (dowód: karta 7), regulujące wzajemne prawa i obowiązki prowadzącego przedszkole, pracowników przedszkola i konsumentów korzystających z jego usług.

Analiza wskazanych wyżej dokumentów pozwoliła na postawienie Przedsiębiorcy zarzutu naruszenia zbiorowych interesów konsumentów poprzez zamieszczenie w stosowanym w obrocie z konsumentami wzorcu „Umowa o uczęszczania dziecka do przedszkola w roku szkolnym ...” postanowienia, którego tożsama treść została wpisana do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone:

- § 8 – „Umowa może zostać rozwiązana przez przedszkole bez wypowiedzenia w przypadku zalegania z zapłatą czesnego przez okres dwóch miesięcy” (dowód: karta nr 7),
- co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Liczba umów podpisanych i obowiązujących na dzień 19 maja 2008 r. wg przedstawionego wzorca umowy wynosiła 72 szt. Umowy te zostały podpisane na czas określony z terminem wygaśnięcia w dniu 31 sierpnia 2008 r. Podlegający ocenie wzorzec umowy stosowany jest przez Przedsiębiorcę od czterech lat (dowód: karta nr 19).

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie uznał za niedozwolone postanowienie zapis o treści:

- poz. 726 w rejestrze niedozwolonych postanowień umownych: Nieusprawiedliwione zaleganie z uiszczeniem czesnego lub innych opłat spowoduje skreślenie z listy studentów” (wyrok SOKiK z dnia 27 lutego 2006r. sygn. akt. XVII Amc 105/04).

Przedsiębiorca poinformował, iż zaniecha stosowania spornego zapisu w ten sposób, iż z wzorca umownego „Umowa o uczęszczanie dziecka do przedszkola w roku szkolnym 2008/2009” wykreślony zostanie zapis pkt 8, natomiast pkt 9 uzyska następującą treść:

„Każda ze stron może rozwiązać umowę z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia” (dowód: karta nr 19).

Ponadto Przedsiębiorca oświadczył, iż w praktyce nigdy nie wykorzystano przewidzianego we wzorcu umowy uprawnienia do rozwiązania umowy bez wypowiedzenia w przypadku zalegania z uregulowaniem należności. Oświadczył również, iż niezwłocznie po wprowadzeniu powyższych zmian we wzorcu umowy, podpisane będą z rodzicami i opiekunami dzieci stosowne aneksy do umów (dowód: karta nr 19).

Przedsiębiorca wniósł o wydanie decyzji o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania oraz o niestosowanie kary określonej w art. 106 ust. 1 ustawy o okik. Nie przedstawił jednak nowego wzorca umowy, jak również dowodów na okoliczność wycofania z istniejących już w obrocie prawnym umów postanowienia kwestionowanego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w niniejszym postępowaniu.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Prezes Urzędu zważył:

Zgodnie z art. 24 ust. 2 ustawy o okik przesłankami zaistnienia zakazanej praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów są:

- 1) działanie przedsiębiorcy,
- 2) noszące znamiona bezprawności,
- 3) godzące w zbiorowy interes konsumentów.

Ad 1.

Zgodnie z przepisem art. 4 pkt 1 ustawy o okik ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2007 r., Nr 155, poz. 1095), a także osobę fizyczną organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Elżbieta Raczyńska zam. w Łodzi prowadzi Przedszkole Prywatne w Łodzi, wpisane do ewidencji szkół niepublicznych prowadzonej przez Prezydenta Miasta Łodzi. System oświaty w Polsce obejmuje – zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tj. Dz.U. z 2004 r., Nr 256, poz. 2572 ze zm) – przedszkola, które mogą być zarówno placówkami publicznymi, jak i niepublicznymi (art. 5 ust. 1 ww. ustawy). Z kolei, jak głosi preambuła do wymienionej ustawy o systemie oświaty, „oświata w Rzeczypospolitej Polskiej stanowi wspólne dobro całego społeczeństwa”. Świadczenie przez przedszkola edukacji w ramach systemu oświaty jest zatem usługą o charakterze użyteczności publicznej, co potwierdza również wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 5 lutego 2003 r., sygn. akt XVII Ama 36/02, w uzasadnieniu którego Sąd stwierdza m. in., iż przedmiotem działania szkoły niepublicznej są usługi o charakterze użyteczności publicznej, tj. edukacja.

Wobec powyższego należy uznać, iż Elżbieta Raczyńska jako osoba fizyczna świadcząca usługi edukacyjne o charakterze użyteczności publicznej jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 lit.a ustawy o okik.

W związku z tym pierwsza przesłanka art. 24 ust. 1 i ust. 2 ustawy o okik została spełniona.

Ad 2.

Bezprawność to sprzeczność zachowania z przepisami prawa oraz z zasadami współżycia społecznego. Chodzi więc o sprzeczność z szeroko rozumianym porządkiem prawnym jako całością. Bezprawność jest czynnikiem o charakterze obiektywnym, niezależnym od wystąpienia szkody czy od zamiaru podmiotu dopuszczającego się działań bezprawnych.

W niniejszej sprawie działanie Przedsiębiorcy, polegające na stosowaniu postanowień wzorców umów wpisanych do rejestru niedozwolonych postanowień umownych, należy uznać za bezprawne nie tylko ze względu na fakt zdefiniowania w art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o okik określonej praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów. O bezprawności tegoż działania przesądza również rozszerzona skuteczność wyroku w sprawie o uznanie postanowień umownych za niedozwolone, co wynika z art. 479⁴³ k.p.c. W momencie wpisania do rejestru zapisu uznanego przez sąd za niedozwolone postanowienie umowne, zapis ów staje się samodzielnie funkcjonującą zasadą, która została zakwestionowana. Ze względu na rozszerzoną skuteczność wyroku, klauzule spełniają funkcję podobną do przepisów prawa, zaś posługiwanie się nimi w kontaktach z konsumentami jest zakazane.

Wzorce umów stosowane przez przedsiębiorców w kontaktach z konsumentami podlegają szczególnej kontroli. Wzorzec umowy to doktrynalne określenie wszelkich jednostronnie przygotowanych z góry przed zawarciem umowy, gotowych klauzul umów w postaci warunków umów, ich wzorów, regulaminów, statutów itp. (*E. Łętowska, Prawo umów konsumenckich, C.H. Beck 2002, s. 292*).

W systemie polskiego prawa cywilnego ustawodawca przewidział instytucję abstrakcyjnej kontroli wzorców umownych, realizowanej w drodze postępowania o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie (wyroki: z dnia 29 września 2005 r., sygn. akt: VI Aca 381/05; z dnia 16 listopada 2005 r., sygn. akt VI Aca 473/05), „celem postępowania w sprawach o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone jest tzw. abstrakcyjna kontrola wzorców, dokonana w oderwaniu od konkretnej umowy, zaś wyrok uwzględniający powództwo przez uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone i zakazanie ich stosowania ma, zgodnie z art. 479⁴³ k.p.c., od chwili wpisania do odpowiedniego rejestru, skutek także wobec osób trzecich.(...)”.

Co więcej, Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 13 lipca 2006 r. (Sygn. akt III SZP 3/06) wskazał, iż stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c. może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów. Sąd Najwyższy uznał również, iż jeżeli Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uzna określoną klauzulę za niedozwoloną w wyniku przeprowadzonej kontroli abstrakcyjnej i zostanie ona wpisana do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c., praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów dopuszcza się każdy z przedsiębiorców, który wprowadza do stosowanych klauzul zmiany o charakterze kosmetycznym, polegające np. na przestawieniu szyku wyrazów lub zmianie użytych wyrazów, jeżeli zmiany te nie prowadzą do zmiany istoty klauzuli.

Tak więc, dokonując oceny treści postanowień umownych wykorzystywanych przez przedsiębiorców we wzorcach umownych należy wykorzystywać reguły interpretacji wykształcone w nauce prawa i praktyce orzeczniczej. Stąd też, niedozwolone będą takie postanowienia umów, które mieszczą się w „hipotezie” klauzuli wpisanej do rejestru, której treść zostanie ustalona w oparciu o dokonaną jej wykładnię. Nie jest zatem konieczna

dokładna, literalna identyczność klauzuli wpisanej do rejestru i klauzuli z nią porównywanej.

W niniejszej sprawie Prezes Urzędu zakwestionował jeden zapis zamieszczony w wykorzystywanym przez przedsiębiorcę wzorcu „Umowa o uczęszczanie dziecka do przedszkola w roku szkolnym ...” z uwagi na jego tożsamość z klauzulami wpisanymi do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niezdozwolone.

W ocenie Prezesa Urzędu, zapis pkt 8 wzorca „Umowa o uczęszczanie dziecka do przedszkola w roku szkolnym ...” o treści: *„Umowa może zostać rozwiązana przez przedszkole bez wypowiedzenia w przypadku zalegania z zapłatą czesnego przez okres dwóch miesięcy”* jest tożsamy z zapisem uznanym wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 27 lutego 2006r. sygn. akt. XVII Amc 105/04 za zakazany w obrocie z konsumentami, o treści: *„Nieusprawiedliwione zaleganie z uiszczeniem czesnego lub innych opłat spowoduje skreślenie z listy studentów”* i wpisanym do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 29 maja 2006 r. pod numerem 726.

W uzasadnieniu wyroku Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „SOKiK”) stwierdził, że zapisy wpisane do rejestru klauzul zakazanych naruszają dobre obyczaje i rażąco naruszają interesy konsumentów tj. art. 385¹ kc.

Art. 385¹ § 1 kodeksu cywilnego stanowi, że postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nie uzgodnione indywidualnie nie wiążą go jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne).

Konsument jako słabsza strona stosunku prawnego stając wobec przedsiębiorcy – profesjonalisty podlega szczególnej ochronie. W szczególności naruszają w sposób rażąco interesy konsumentów działania przedsiębiorcy sprzeczne z przepisami prawa. Art. 491 kc stanowi, że gdy jedna ze stron dopuszcza się zwłoki w wykonaniu zobowiązania z umowy wzajemnej, druga strona może wyznaczyć jej odpowiedni dodatkowy termin do wykonania zobowiązania z zaznaczeniem, że w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu będzie uprawniona do odstąpienia od umowy. Chociaż powyższy przepis posiada charakter dyspozytywny, tzn. zależny od woli stron, to jednak zdaniem SOKiK, jego treść jest powszechnie stosowana w obrocie gospodarczym i stanowi jeden z jego dobrych obyczajów. Powyższe potwierdza również choćby wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 5 stycznia 2000 r. (sygn. akt IAcA 817/99), w którym sąd orzekł, iż *„sama zwłoka w spełnieniu świadczenia nie daje podstaw do odstąpienia od umowy w świetle art. 491 § 1 kc, który warunkuje jego skuteczność od wyznaczenia drugiej stronie odpowiedniego, dodatkowego terminu”*.

Zauważyć należy, że w przypadku rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym mamy do czynienia z nierównością stron kontraktu – analogicznej możliwości nie posiada konsument. Wzorec „Umowa o uczęszczanie dziecka do przedszkola w roku szkolnym ...” określa w pkt 9, iż *„Opiekun może rozwiązać umowę z zachowaniem dwumiesięcznego okresu wypowiedzenia”*.

Z uwagi na powyższe Prezes Urzędu uznał, że jakkolwiek porównywane zapisy nie są literalnie identyczne to jednak wywierają identyczny skutek dla konsumenta i dlatego uznać należy, że zapisy te są tożsame. Zarówno zapis stosowany przez Przedsiębiorcę, jak i zapis uznany przez SOKiK za niedozwolone postanowienie umowne są tożsame w skutkach, bowiem przyznaje jednej stronie umowy prawo do rozwiązania umowy bez wezwania dłużnika do spełnienia ciężącego na nim obowiązku zgodnie z regulacjami zawartymi w kodeksie cywilnym.

Uwzględniając powyższe należy uznać, iż kwestionowany zapis wzorca „Umowa o

uczęszczanie dziecka do przedszkola w roku szkolnym ...” stosowanego przez Przedsiębiorcę mieści się zarówno w „hipotezie”, jak i „sankcji” wymienionej klauzuli wpisanej do Rejestru. Tym samym uprawdopodobniono, iż spełniona została przesłanka bezprawności działania Przedsiębiorcy, polegającego na stosowaniu w obrocie konsumenckim postanowienia wzorca umowy, które zostało wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

Ad 3.

Trzecia z wymienionych wyżej przesłanek jest spełniona, gdy dane działanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów, jako zbiorowości, gdyż ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów chroni interesy nieograniczonej liczby konsumentów, których nie da się zidentyfikować. Z takim przypadkiem mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Działanie Przedsiębiorcy prowadzącego prywatne przedszkole godzi w interesy ogółu obecnie korzystających z jego usług konsumentów, ale także każdego potencjalnego konsumenta, który zdecyduje się zawrzeć z tym przedsiębiorcą umowę o korzystanie z usług przedszkola w oparciu o wzorzec umowy zawierający kwestionowane postanowienie. Naruszane przy tym interesy konsumentów nie mają jednostkowego charakteru, ale są wspólne dla z góry nieustalonej zbiorowości konsumentów. Należy zatem stwierdzić, iż spełniona została trzecia z przesłanek uznania działania przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów.

W związku z powyższym uprawdopodobniono, iż działanie przedsiębiorcy stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, wymienioną w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o okik.

Wobec powyższego, Prezes Urzędu orzekł jak w pkt I sentencji.

Zgodnie z art. 28 ustawy o okik, jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione – na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania z urzędu - że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24 ustawy, a przedsiębiorca, któremu zarzucane jest naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania zobowiązania.

W opinii Prezesa Urzędu, w niniejszej sprawie spełnione zostały przesłanki do wydania decyzji na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy o okik. Okoliczności sprawy uprawdopodobniają stosowanie przez Przedsiębiorcę praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, polegającej na posługiwaniu się w obrocie konsumenckim wzorcem umowy zawierającym postanowienie wpisane do rejestru postanowień uznanych za niedozwolone. Przedsiębiorca zobowiązał się do zapobieżenia wskazanym powyżej naruszeniom poprzez zmiany we wzorcu umowy zgodnie z oświadczeniem przedstawionym w piśmie z dnia 19 maja 2008 r. (data wpływu do Urzędu: 28 maja 2008 r.) oraz wycofania z istniejących w obrocie prawnym umów postanowienia kwestionowanego w niniejszym postępowaniu w drodze aneksowania obowiązujących umów. Po przyjęciu ww. zobowiązania Prezes Urzędu nałożył na Przedsiębiorcę obowiązek jego wykonania do dnia 29 września 2008 r.

Zaproponowana przez Przedsiębiorcę zmiana podlegającego ocenie wzorca umowy – polegająca na wykreśleniu kwestionowanego postanowienia umownego – uwzględnia w ocenie Prezesa Urzędu obowiązujące przepisy prawa, w szczególności art. 385 i nast. k. c. i może zostać wprowadzona do obrotu.

Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy o okik Prezes Urzędu nałożył na Przedsiębiorcę obowiązek złożenia sprawozdania o stopniu realizacji przyjętego zobowiązania oraz doręczenia do dnia 6 października 2008 r. dowodów na okoliczność poinformowania rodziców lub prawnych opiekunów dzieci uczęszczających do Przedszkola Prywatnego w Łodzi, ul. Rodakowskiego 1a, 93-277 Łódź o wynikających z przyjętego zobowiązania zmianach w obowiązujących umowach lub na okoliczność podpisywania nowych umów zgodnie z nowym wzorcem umowy.

Przedsiębiorca wniósł o wydanie decyzji o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania oraz o niestosowanie kary określonej w art. 106 ust. 1 ustawy o okik. Nie przedstawił jednak nowego wzorca umowy, jak również dowodów na okoliczność wycofania z istniejących już w obrocie prawnym umów postanowienia kwestionowanego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w niniejszym postępowaniu.

Wobec powyższego, Prezes Urzędu orzekł jak w sentencji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r. Nr 43, poz.296, ze zm.) - od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatura w Łodzi..

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów
Dyrektor Delegatury

Barbara Romańczak-Graca

Otrzymuje:
Elżbieta Raczyńska